JIM HOHNBERGER: GYERE VELEM!

Részlet a szerző nemrég megjelent könyvéből, A kettős felelősség című fejezetből:

Kinek kell várakoznia?

A legtöbb keresztény a végső idők eseményeire vár, amelyek jelzik ennek a világnak a végét, Krisztus második dicsőséges eljövetelét. Ők egy forgatókönyvet figyelnek, amelyben a vasárnap törvénye, az Armageddon, a gazdasági összeomlás, az antikrisztus, Közel-Keleten a fenevad hatalma, vagy észak és dél királyának szembenállása van. Úgy vélik, ha ezek az események egyike, vagy valamilyen kombinációja bekövetkezik, fogcsikorgatva ki kell várniuk a nehéz idők végét, hogy aztán hazamehessenek a királyságba. Mások várják a megígért "késői esőt" a Szentlélek által, hogy képessé tegye őket arra, hogy olyan csodálatos munkát végezzenek, ami feje tetejére állítja a világot.

Isten is vár, de Ő nem ugyanazokra a dolgokra, mint az emberek. Egyszerűen megfogalmazva: Ő ránk vár! "Krisztus sóvárogva várja, hogy kinyilatkoztassa magát az egyházban" (E.G. White: Krisztus példázatai, angol 69. oldal). Ez a tiszta evangélium. Ez az a "kérdés", ami azzal foglalkozik, hogy miként tudom annyira kiemelkedővé tenni Krisztust az életemben, hogy ugyanezek a gyümölcsök váljanak láthatóvá az életemben: "a Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség. Az ilyenek ellen nincs törvény" (Gal 5,22).

Ha mindenki, aki felvette a kereszténységet rendelkezne ezekkel a gyümölcsökkel, egymás között vagy nyilvánosan, lovak által vontatott szekerek mennének mindenhova, hirdetve a tiszta evangéliumot. Az evangélium elterjedne a világon, és Krisztus eljönne az övéiért. "mihelyt pedig a gabona arra való, azonnal sarlót ereszt reá, mert az aratás elérkezett". (Mk 4,29)

"Krisztus jelleme meghatározza életünket, hogy szeressünk Istent mindenkor, és úgy szeressük felebarátainkat, mint önmagunkat. És amikor Krisztus jelleme tökéletesen tükröződik népében, akkor eljön, hogy az övéit magával vigye. (E.G.White: i.m. 69. o) Kérlek jegyezd fel: *amikor és akkor*. Van egy ok-okozati összefüggés, amire itt utalás történik. Isten arra vár, hogy a jellemed megsokszorozódjon a házastársadban, a gyermekeidben, azokban, akikkel kapcsolatba kerülsz a munkahelyeden és a gyülekezetben, vagy ha találkozol a szomszédaiddal, vagy az emberekkel a boltban. Ő várja, hogy átalakuljanak az értékeink: az étvágyunk, a kikapcsolódásaink, a céljaink, a szokásaink, az időkihasználásunk, a szórakozásunk, a munkánk, és a családi életünk. Arra vár, hogy megváltozzon minden. Azt is mondhatnám, hogy tudjuk, ki veszi át a hatalmat.

Az Isten vár rád? Igen vagy nem? Ha késlekedsz, lehet, hogy nem vár többé!

E.White: Krisztus példázatai,

-- Amíg a magból termés lesz c. fejezet vége

"A búza "először füvet" növeszt, "azután kalászt, azután teljes búzát a kalászban". A magvetésnek és a növekvő növény gondozásának a gabonatermés a célja. A gazda kenyeret akar az éhezők számára, és magot, hogy később is arathasson. A mennyei Gazda is várja az aratást, munkája és áldozata jutalmát. *Krisztus az emberi szívekben ki akar ábrázolódni*. Ezt azok által éri el, akik hisznek benne. A keresztény élet célja a gyümölcstermés: Krisztus jellemének kiábrázolódása a hivőkben, hogy azután e gyümölcstermés másokban is megismétlődjék és tovább folytatódjék. A növény nem önmagáért csírázik, növekszik és gyümölcsözik, hanem hogy magot adjon "a magvetőnek és kenyeret az éhezőnek" (Ésa. 5 S:10). Az ember se éljen önmagának! A keresztény ember Krisztus képviselője a világban, hogy lelkeket mentsen.

Az énközpontú életben nem lehet növekedés, sem gyümölcstermés. Ha elfogadtad Krisztust személyes Megváltódnak, akkor igyekezz önmagadat elfelejtve másokon segíteni! Beszélj Krisztus szeretetéről és jóságáról! Végezz el minden kínálkozó feladatot! Érezz felelősséget másokért, és minden hatalmadban álló eszközzel igyekezz megmenteni az elveszetteket! Ha befogadod Krisztus Lelkét az önzetlen szeretet és másokért való szolgálat lelkét -, magad is növekszel és gyümölcsöt teremsz. A Lélek ajándékai beérnek jellemedben. Hited nő, meggyőződésed elmélyül, szereteted tökéletes lesz. Egyre jobban tükrözöd Krisztust mindenben, ami tiszta, nemes és szép.

"A Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség" (Gal 5:22). Ez a gyümölcs soha nem romlik meg, hanem megtermi a maga gyümölcsét az örök életre.

"Mihelyt pedig a gabona arra való, azonnal sarlót ereszt reá, mert az aratás elérkezett." Krisztus sóvárogva várja, hogy képmása megmutatkozzék egyházában. Krisztus akkor jön el népéért, ha majd az Ó jellemét tökéletesen tükrözni fogja.

Nemcsak az a kiváltsága minden kereszténynek, hogy várja, hanem hogy siettesse is a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelét. (Lásd 2 Pt 3:12.)* Ha mindazok, akik Krisztus nevét vallják, gyümölcsöt teremnének dicsőségére, gyorsan befejeződne az evangélium magvetése az egész világon; az utolsó termés is hamar beérne, és Krisztus eljönne, hogy begyűjtse a drága gabonát..."

-- A kovász c. fejz.

"A Szentlélek mindazokba, akik hallgatnak reá, új életelvet plántál, és Isten képmása kirajzolódik az emberben.

Az ember akarata megfeszítésével sem formálhatja át magát. Nincs hozzá ereje. A kovászt is, ami teljesen kívülről való, bele kell tenni a lisztbe, mert a kívánt változás csak így jön létre. A bűnösnek is el kell fogadnia Isten kegyelmét, hogy a dicsőség országába beleilleszkedhessék. A világ semmilyen kultúrája vagy iskolája nem képes a bűnbe süllyedt embert a menny polgárává formálni. A megújító erő Istentől származik. A változást csak a Szentlélek hozhatja létre. Mindenkinek, aki üdvözülni akar, legyen az nagy vagy kicsi, gazdag vagy szegény, alá kell vetnie magát e hatalom munkájának...

Vallásoskodni, vagy az igazságot lelkünkben hordozni - két különböző dolog. Nem elég az igazságot csak ismerni. Nem biztos, hogy ettől gondolataink és szándékaink is megváltoznak. Szívünknek kell megtérnie és megszentelődnie.

Az az ember, aki puszta kötelességérzetből próbálja megtartani Isten parancsolatait - azért, mert ez követelmény -, soha nem fogja érezni az engedelmesség örömét. Voltaképpen nem is engedelmeskedik. Annak élete nyilvánvalóan nem hivő élet, aki tehernek tartja Isten kívánalmait, mert vágyainak határt szabnak. Az igazi engedelmesség egy belső elv megvalósítása. Ennek az engedelmességnek indítórugója az igazság és az Isten törvénye iránti szeretet. *Minden igaz élet magva a Megváltó iránti hűség, amely arra indít, hogy tegyük a jót magáért a jóért - mert ez tetszik Istennek...*

A lisztbe rejtett kovász láthatatlanul megkeleszti az egész tésztát. Az igazság kovásza is titokban, csendben és állandóan alakítja a lelket. Az ember természetes hajlamait megszelídíti és foglyul ejti. Új gondolatokat, új érzéseket, új indítékokat ébreszt benne. A jellem új mércéje tárul elé - Krisztus élete. Gondolkozása megváltozik, képességeit más irányban hasznosítja. Nem kap új képességeket, hanem a meglevők megszentelődnek. Lelkiismerete felébred. Olyan jellemvonások alakulnak ki benne, amelyekkel szolgálhatja Istent.

Sokszor kérdezik: miért vallja sok olyan ember, hogy hisz Isten Igéjében, akinek beszéde, lelkülete, jelleme nem árulkodik reformációról? Miért nem tudják sokan elviselni, ha szándékaik, terveik ellenkezésbe ütköznek? Szentségtelen indulataiknak nem tudnak parancsolni; durván, fölényesen és ingerülten beszélnek. Életükben a világ fiainak önszeretete, önzése mutatkozik meg. Ugyanolyan ingerültek, ugyanolyan

meggondolatlanul beszélnek, mint azok. Éppolyan sértődékenyek és büszkék, éppúgy engednek velük született hajlamaiknak; jellemük éppoly torz; mintha egyáltalán nem ismernék az igazságot. Ez azért van, mert nem tértek meg. Nem rejtették az igazság kovászát szívükbe, és ezért ez a kovász nem végezhette el munkáját bennük. Velük született és melengetett bűnös hajlamaikat nem vetették alá Isten átformáló erejének. Életük arról tanúskodik, hogy nélkülözik Isten kegyelmét, és nem hisznek jellemformáló erejében.

"A hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által." A Szentírás a jellem átalakításának sarkalatos eszköze. Krisztus így imádkozott: "Szenteld meg őket a te igazságoddal: a te igéd igazság" (Róm 10:17; Jn 17:17). Isten Igéje, ha kutatjuk és hallgatunk rá, szívünkben munkálkodva leigázza minden szentségtelen jellemvonásunkat. A Szentlélek szól hozzánk, hogy ráébresszen bűneinkre. A hit pedig, amely szívünkben ébred, a Krisztus iránti szeretettől áthatva cselekszik, és kialakítja bennünk - testünkben, lelkünkben és értelmünkben - Krisztus képmását... Isten Igéje megszenteli minden emberi kapcsolatunkat. Az igazság kovásza nem kelti fel a versengés szellemét, az érvényesülés és az első hely utáni vágyat. Az igazi szeretet, amely a mennyben született, nem önző és nem állhatatlan. Nem emberi elismerés függvénye. Aki elfogadja Isten kegyelmét, annak szívében túlárad a szeretet Isten iránt, és azok iránt, akikért Krisztus meghalt. Nem harcol az elismerésért. Nem azért szeret, mert őt szeretik, és kedvében járnak. Nem azért szeret másokat, mert elismerik érdemeit, hanem azért, mert azok Krisztus megváltottai. Akkor sem gerjed haragra, ha indítékait, szavait, tetteit félreértik vagy kiforgatják, hanem megőrzi nyugalmát. Kedves és figyelmes. Nem tartja sokra önmagát, de tele van reménységgel. Szüntelen bízik Isten irgalmában és szeretetében.

Az apostol így buzdít bennünket: "Amiképpen szent az, aki elhívott titeket, ti is szentek legyetek teljes életetekben. Mert meg van írva: Szentek legyetek, mert én szent vagyok" (1 Pt 1:15.16). Krisztus kegyelme fékezze indulatainkat, irányítsa beszédünket! Munkájáról tanúskodik udvariasságunk, a testvér testvér iránti figyelmessége, a kedves, bátorító beszéd. Angyalok jelenléte érezhető otthonunkban. Életünk kedves illatot áraszt, amely szent tömjénként száll fel Istenhez. A szeretet kedvességben, szelídségben, béketűrésben és engedékenységben fejeződik ki.

Arckifejezésünk is más lesz. A bennük lakozó Krisztus fénye sugárzik azok arcán, akik szeretik Őt, és megtartják parancsolatait. Rájuk van írva az igazság. A menny édes békéjét tükrözik. Szokásuk a kedvesség, amely több, mint emberi szeretet...

-- Az igazgyöngy c. fejz.

"Krisztusról, mint drágagyöngyről, és arról a kiváltságunkról, hogy mienk lehet a mennyei kincs, nagyon sokat kellene elmélkednünk. A Szentlélek világítja meg, milyen nagy értékű az igazgyöngy. A Szentlélek hatalma mutatkozik meg akkor, amikor az ember odaadóan keresi a mennyei kincset és megtalálja. Krisztus korában

sokan hallották az evangéliumot, de a hamis tanítások elhomályosították értelmüket, és nem ismerték fel az egyszerű galileai Tanítóban Isten küldöttjét. Krisztus mennybemenetele után a Szentlélek kitöltetése jelezte, hogy Jézus közbenjárói munkája megkezdődött. Pünkösd napján Isten elküldte Lelkét. Krisztus tanúi a feltámadt Megváltó hatalmát hirdették. A menny fénye áttörte a sötétséget azok lelkében, akiket Krisztus ellenségei félrevezettek. Meglátták Krisztust, akit Isten "fejedelemmé és megtartóvá" emelt, "hogy adjon az Izraelnek bűnbánatot és bűnöknek bocsánatát" (Acs 5:31). Látták Őt a menny dicsőségétől övezve, kezében tartva a végtelen kincset, hogy azokra árassza, akik lázadásukból megtértek. Amikor az apostolok az Atya Egyszülöttjének dicsőségét hirdették, háromezer lélek hitt nekik. Az emberek olyannak látták magukat, amilyenek a valóságban; bűnösnek, szennyesnek. Felismerték, hogy Krisztus a barátjuk, a Megváltójuk. Krisztust magasztalták és dicsőítették, mert a Szentlélek ereje megérintette szívüket. E hivők hitükkel látták meg azt a Krisztust, aki azért viselte el a megaláztatást, a szenvedést és a halált, hogy ők el ne vesszenek, hanem örökké élhessenek. A Lélek kinyilatkoztatásából felismerték Krisztus hatalmas és fenséges voltát. Bizalommal nyújtották felé kezüket, és ezt mondták: "hiszek!"

A Megváltó feltámadásának örömhírét azután a hivők elvitték az akkor benépesült világ legtávolabbi határáig. A gyülekezet minden irányból felé sereglő megtérteket látott. Azok pedig, akik már hivők voltak, újjáéledtek. Bűnösök és hivők együtt keresték az értékes igazgyöngyöt. Valóra vált az a prófécia, hogy, a gyenge olyan lesz, "mint Dávid", Dávid háza pedig, "mint az Úrnak angyala" (Zak 12: 8). Minden hivő meglátta testvérében a krisztusi jóakaratot és szeretetet. Egy dolog érdekelte őket. Minden céljuk egyetlen célban oldódott fel. Minden szív egy ütemre dobbant. A hivők csak egyet akartak: Krisztus jellemét tükrözni, és Isten országa növekedéséért dolgozni. "A hivők sokaságának ... szíve-lelke egy vala ... Az apostolok nagy erővel tesznek vala bizonyságot az Úr Jézus feltámadásáról; és nagy kegyelem vala mindnyájukon." "Az Úr pedig minden napon szaporítja vala a gyülekezetet az üdvözülőkkel" (Acs 4:32-3 3; 2:47). Krisztus Lelke életet lehelt az egész gyülekezetbe, mert megtalálták az értékes igazgyöngyöt.

<u>Mindez megismétlődik, mégpedig nagyobb erővel.</u> A Szentlélek pünkösdnapi kiáradása volt a korai eső, de a késői eső bővebben záporoz majd. A Szentlélek arra vár, hogy kérjük és elfogadjuk. *Hatalmával újra kinyilatkoztatja Krisztust a maga teljességében...*"